

Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg
Christiansborg

15. december 2017

Svar på Energi-, Forsynings- og Klimaudvalgets samråds- spørgsmål C af 14. oktober stillet efter ønske fra Christian Poll (ALT) og Rasmus Nordqvist (ALT)

Spørgsmål

Nordsøaftalen benytter ikke et olieprisscenarie, der er kompatibelt med Parisaftalen. Hvordan vil ministeren fremadrettet implementere IEA 450 ppm-scenariet (hvor 2-gradersscenariet i Parisaftalen med sandsynlighed lykkes) som udgangspunkt for finanspolitikken?

Svar

**** Det talte ord gælder ****

- Lad mig starte med at redegøre for de bagvedliggende tanker og principper for Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger.
- Sigtet med de mellemfristede fremskrivninger er at vurdere udsigterne for, og holdbarheden af, de offentlige finanser i lyset af den planlagte og vedtagne politik.
- Planerne tager bl.a. udgangspunkt i et princip om, at den udgifts- og skattepolitik som planlægges, skal være baseret på den finansiering og de tiltag vedrørende dansk økonomi, der er opnået flertal for i folketinget.
- Det er sunde og gode principper, som bidrager til, at Danmark er et af de lande, der står bedst rustet til fremtidige finanspolitiske udfordringer. I kraft af tiltag, som allerede er besluttet i Folketinget.
- Det overordnede princip om at fremskrivningerne skal følge vedtagen og planlagt politik gælder også, når vi fremskriver olieprisen.

- Som det fremgår af en række tidligere svar til folketinget, så fremskriver vi olieprisen med udgangspunkt i Det Internationale Energiagenturs såkaldte *New Policies scenario*, som er baseret på landenes gennemførte initiativer og konkret udmeldte mål om reduktioner af CO₂-udledningen.
- *New Policies*-scenariet er IEA's centrale fremskrivning og konsistent med de øvrige fremskrivningsprincipper i Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger.
- Det er derfor vurderingen, at *New Policies*-scenariet er det mest konsistente og på ethvert givet tidspunkt det mest retvisende grundlag for fremskrivningerne.

- IEA laver også en fremskrivning af olieprisen, hvor det er forudsat at udledningen af drivhusgasser bliver således, at den globale opvarmning i 2100 maksimalt bliver 2 grader over det præindustrielle niveau. Scenariet svarer overordnet til, at Paris-aftalen overholdes. Det er det såkaldte 450 ppm-scenarie, som spørgerne henviser til.
- For at nå målene i Paris-aftalen skal efterspørgslen efter fossile brændsler være lavere på langt sigt. Det betyder, at olieprisen er lavere i 450 ppm-scenariet end i *New Policies*-scenariet.
- Når Finansministeriets fremskrivninger ikke er baseret på 450 ppm-scenariet, så er det *ikke* fordi, at regeringen mangler tillid til, at de lande, der står bag Paris-aftalen, ønsker at overholde den. Det er heller fordi regeringen ikke har til hensigt, at Danmark skal gøre sit i forhold til at reducere CO₂-udledningen.
- Når vi fremskriver olieprisen med den nuværende metode, så er det derimod et udtryk for, at landene bag Paris-aftalen endnu ikke har meldt konkrete nationale CO₂-mål ud, som svarer til 450 ppm-scenariet.. 450 ppm-scenariet er dermed ikke et billede af, hvilken politik der rent faktisk er besluttet på nuværende tidspunkt.

- I takt med at de lande, som har tilsluttet sig Paris-aftalen, fremsætter reduktionsmål, som er i overensstemmelse med aftalen, vil det blive afspejlet af IEA's New Policies Scenarie. Det vil dermed løbende indgå i Finansministeriets fremskrivninger.
- Og så er der en anden vigtig ting, man skal holde sig for øje. Finansministeriets fremskrivningsmetode bygger, ud over New Policies-scenariet, også på de til enhver tid gældende markedsforventninger til olieprisen.
- Dermed tager forudsætningerne ikke bare højde for IEAs tekniske fremskrivninger af udbuds- og efterspørgselsforholdene, men også for den information, som løbende kommer til udtryk i futurespriserne. Disse afspejler bl.a. markedets forventninger til fremtidige udbuds- og efterspørgselsforhold, herunder forventninger til landenes fremtidige reduktioner af CO₂-udledninger.
- Det er i den forbindelse en central pointe, at hvis statens indtægter fra olie- og gasindvindingen i Nordsøen alene blev fremskrevet ud fra en oliepris svarende til IEAs 450 ppm-scenarie, i stedet for den nuværende fremskrivningsmetode, ville det *ikke* gøre stor forskel for hverken den strukturelle offentlige saldo i 2025 eller holdbarhedsindikatoren.
- Det fremgår af *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 45 (Alm. del) af 24. oktober 2017*.

- Det er ikke ministeriets, eller min, holdning at vi bør begynde at indregne forhold, som ikke afspejler den konkret udmeldte eller vedtagne politik.
- Når det er sagt, vil jeg også gerne påpege, at der jo er god mulighed for også at se på alternative scenarier. Der er ved flere lejligheder vist alternative scenarier for eksempelvis olieprisen – senest i *Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 45 (Alm. del) af 24. oktober 2017*.

- Endelig vil jeg afslutte med at understrege, at regeringen bakker fuldt om Paris-aftalen og dens målsætninger.
- Som I ved er aftalen en historisk global aftale, hvor lande verden over forpligter sig på fælles målsætninger om at håndtere klimaudfordringen.
- Med Energi-, Forsynings og Klimaministeren i spidsen arbejder regeringen aktivt for, at vi over de næste år får forhandlet de sidste elementer i aftalen på plads.
- Det er jeg sikker på, at Energi-, Forsynings- og Klimaministeren kan fortælle mere om.
- Der skal ikke herske nogen tvivl om, at regeringen både nationalt og internationalt arbejder for at kunne indfri Paris-aftalens ambitiøse målsætninger.
- Som en del af EU's samlede klimapolitik er Danmark fx parat til at påtage sig et af de højeste reduktionsmål i 2030 uden for kvotesektoren af alle medlemslande i EU.
- Det er både ambitiøst set med nationale briller, men også ambitiøst set med internationale briller, da Danmarks reduktionsmål bidrager til det fælles reduktionsmål for EU's samlede drivhusgasudledninger som er meldt ind til Paris-aftalen – nemlig en reduktion på 40 pct. i 2030 set i forhold til 1990.

Tak for ordet.